

Négy téma

Négy fontos témám van nekem,
négy éjhomályom s naptüzem:
harc, végzet, álom, szerelem,
s mindegyik egyszerű igen,
s nincs ősbibb náluk semmi sem,
lúdtoll is írta már, de nem
karcolt a falra mást a kő,
költötte már az ősidő.
Kimondatott, megíratott,
tudta, ki réges-rég halott,
hogy éjszaka az ablakot
ki rázza, négyszer ki kopog?
Kitárom, lánggal lángolok,
saját világot alkotok,
mely négy alakban van jelen:
harc, végzet, álom, szerelem.
Ó, bizonyosságom van reá,
nem omolhatnak hamuvá,
örökkévalók. Nem azért,
mert belőlük többet megért
lelkem, mint másoké, de vért
az ad nekik, ki értük élt,
mint én, s tudom, az én szívem
egyetlen, s belőle terem
a hangom, s nincsen több ilyen —
és nem azért, mert oly remek,
és oly szép másnak nem lehet,
mint ez az egy.
Év évre múl,
s új költő más hangot tanul,
s új hangon új verset terem:
harc, végzet, álom, szerelem.

BAKA ISTVÁN fordítása